

Διαπολιτισμική Επικοινωνία

Wendy Leeds-Hurwitz

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ, ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Τι είναι;

Ο όρος «διαπολιτισμική επικοινωνία» (intercultural communication) αναφέρεται στην αλληλεπίδραση δύο ή περισσότερων μελών διαφορετικών πολιτισμικών ομάδων (διεθνών, διαθρησκευτικών, διεθνικών, διαφυλετικών). Ο όρος «cross-cultural» χρησιμοποιείται στην διεθνή βιβλιογραφία συχνά και ως συνώνυμο, αν και από τεχνικής άποψης ο όρος αυτός συνεπάγεται τη σύγκριση δύο ή περισσότερων πολιτισμών. Η κάθε μια κουλτούρα προσδίδει στα μέλη της ένα συγκεκριμένο τρόπο ζωής, συμπεριλαμβανομένων της γλώσσας, της συμπεριφοράς, του υλικού πολιτισμού, των ιδεών και πεποιθήσεων, τα οποία και μεταβιβάζουν στην επόμενη γενιά. Όταν όμως μέλη διαφορετικών πολιτισμικών ομάδων έρχονται σε επαφή, συχνά ανακαλύπτουν ότι οι προσδοκίες τους διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό.

Ποιος χρησιμοποιεί την έννοια;

Το πεδίο της διαπολιτισμικής επικοινωνίας μελετάται ευρέως στα πλαίσια των σπουδών της επικοινωνίας, όπου η έρευνα δίνει συχνά έμφαση στον τομέα των διεθνών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή στον τομέα των διεθνών εκπαιδευτικών πλαισίων. Τα πανεπιστημιακά τμήματα γλωσσολογίας, γλωσσικής εκπαίδευσης και διδασκαλίας και Αγγλικής γλώσσας εκτός των συνόρων των Η.Π.Α. αντιμετωπίζουν συχνά το πεδίο της διαπολιτισμικής επικοινωνίας ως βασικό κομμάτι της διδασκαλίας μιας νέας γλώσσας ή κουλτούρας. Η φράση «γλώσσα και διαπολιτισμική

επικοινωνία» κυριαρχεί σε αυτούς τους επιστημονικούς κλάδους. Η έρευνα αρχικά επικεντρώθηκε στη μελέτη της γλώσσας, της μη-λεκτικής συμπεριφοράς, του πολιτισμικού σοκ, των στερεοτυπικών διακρίσεων και προκαταλήψεων. Τελευταία, η έρευνα επεκτάθηκε και στη διεθνή βιβλιογραφία της ταυτότητας, της μετανάστευσης, της επικοινωνίας στον τομέα της υγείας, των διαπολιτισμικών σχέσεων, του τουρισμού και της διαπολιτισμικής χρήσης των νέων μέσων.

Πώς σχετίζεται με τον διαπολιτισμικό διάλογο;

Αν και η διαπολιτισμική επικοινωνία χρησιμοποιείται κατά περίπτωση και ως συνώνυμο του διαπολιτισμικού διαλόγου, έχει μεγαλύτερο νόημα η χρήση της, προκειμένου να περιγράψουμε όλες τις συναντήσεις μεταξύ μελών διαφορετικών πολιτισμικών ομάδων. Σε αυτήν την περίπτωση, ο διαπολιτισμικός διάλογος περιγράφει ακριβώς εκείνες τις φορές, που τα άτομα επιχειρούν με άμεσο τρόπο να διαχειριστούν τυχόν διαφορές στα πολιτισμικά τους στεγανά. Έτσι, η διαπολιτισμική επικοινωνία προσφέρει ένα ευρύτερο πλαίσιο, μέσα στο οποίο λαμβάνει χώρα ο διαπολιτισμικός διάλογος.

Τι δουλειά παραμένει να γίνει;

Όσον αφορά τη συλλογή δεδομένων, το πιο κρίσιμο βήμα για το μέλλον είναι να μελετηθούν περισσότερες περιπτώσεις πραγματικών διαπολιτισμικών συναντήσεων. Από πλευράς θεωρητικής προσέγγισης, μόνο κάποιες προοπτικές σε εγχώριο επίπεδο έχουν έως τώρα μελετηθεί. Μένει να συνδεθούν οι διάφορες ερευνητικές εργασίες, που έχουν γίνει σε πολλαπλά πεδία.

Βιβλιογραφία

Asante, M. K., Miike, Y. & Yin, J. (Eds.), (2014). *The global intercultural communication reader* (2nd ed.). New York: Routledge.

Gonzalez, A., Houston, M., & Chen, V. (Eds.). (2011). *Our voices: Essays in culture, ethnicity and communication*. Cambridge: Oxford University Press.

Martin, J., N. & Nakayama, T. K. (2013). *Experiencing intercultural communication: An introduction*. New York: McGraw-Hill.

Μετάφραση: Έβελυν Βώβου (Evelyn Vovou)